

Vier gedichten

MARTIN BEVERSLUIS

Ademhalen

In mijn tijd als tsunami
had ik geen troost te bieden
ik kon slechts voortrazen
vernietigen en uitwoeden
want dat was mijn aard
niet lang daarna muteerde
ik tot vogelgriep sprong
over van dier naar mens
ik verraadde mijn bedoelingen
al toen ik een hand gaf
en begroette met een glimlach
demoniseer me tot halfbakken
filosoof en ik muteer met die
woorden mee er is immers
geen rede mogelijk zonder
passie we kijken ieder naar
het universum vanuit de
gevangenis van het denken
en als je ooit vrijkomt kun
je opgelicht ademhalen.

Lustwarande 2008

Oerhaas angsthaas
het is de kop van
een raket gemaakt
van potten pannen
en een rotonde een
plein in het bos er
is een hemelsbreed
bed van drijvend
beton nu gaan
we de weg die de
kinderen lopen
het golvend water
breekt hun spiegeling
hoedt u voor de hond
schuld en zonde
zijn concepten die
je in het aardse houden
een wereld vol eenzaam
schreeuwende bakens
zet een spiegel in het bos
zij zullen zichzelf in de
bomen herkennen en dan
nog zenden ze zo godverlaten
eenzaam dat het ook weer
mooi wordt een uitstulpende
clitoris op heel kleine pootjes
loopt door het bos in een
veel te rode string vraag
het me nu want het heeft geen zin
maar dit nu is alle tijd en wij zijn
nog niet warmer dan de zon.

Muziek

Er zit muziek in
 alles als je het
 horen wilt in de
 taal van oude
 vriendschap die
 vertrouwd klinkt we
 streven ongebreideld
 naar het heldendom
 maar vinden het moeilijk
 held te zijn daarom zwijgen
 wij stil als schuldig wrak
 vee de tijd is evenmin
 broos als de liefde zij
 overstemmen alle klanken
 met de last van het
 verleden er zit muziek in
 alles als je het wilt horen
 in het intieme moment
 van de laatste stoot in
 het ritme van de lust met
 slechts een vage notie
 dat het eerst de noot is die
 de muziek maakt en dan
 pas de toon de melodie
 die het ritme kroont met
 emotie het verlangen
 het voelen weten en
 vergeten vonken die de
 geest kunnen verlichten
 het neemt en geeft je de
 klank van een orgasme er
 zit muziek in alles als je het
 hoort een ezelsbruggetje
 zingt knisperend als het
 kampvuur brandt de wind
 draagt de tonen waaruit
 de verhalen en de twijfels
 van helden klinken er zit
 muziek in alles dat je
 horen kunt het is de
 weemoedige klank van
 een voortgaande tijd
 die wegsterft als
 een echo.

Dronken woorden

Zoemt het bij
 de blauwe lucht
 de droeve blik
 voorbij het
 kotsen in een
 emmer hoort
 dus blijkbaar
 ook daarbij
 't is dat fijne
 ongetemde van
 de jeugd zo
 fris en vrijdag
 en als de
 nachtegaal de
 hamer draagt
 heeft de mus
 een jointje bij

waarna het zoemen
 steeds meer toeneemt
 tot de maag ofwel de
 lever geen plengoffers
 meer wil en besluit
 iets terug te geven
 en de emmer ja de
 emmer komt zo ook
 nog wel van pas
 voor een kwart gevuld
 met kots waardoor
 zichtbaar wordt
 wat was.